

РЕШЕНИЕ

№ 446

гр. Варна, 20.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 15 СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Валя Цуцакова

при участието на секретаря Радостина Ив. Иванова
като разгледа докладваното от Валя Цуцакова Административно наказателно дело № 20223110204553 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Настоящото производство е образувано на основание чл. 59 и сл. от ЗАНН въз основа на жалба, депозирана от Н. П. К. ЕГН ***** срещу Наказателно постановление № 433а-564/16.12.2020 г. на директора на ОДМВР-Варна, с което на въз.К. било наложено административно наказание глоба в размер на 300 лева на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 209а, ал. 1 от Закона за здравето.

С жалбата се изразява становище, че НП е незаконосъобразно, че държавата не е финансирала ползването на съответните защитни средства, че предпазната мярка не съответства на целта на закона, коментират се и противоречия в законовите разпоредби и се иска отмяна на НП.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се явява само в първото открито съдебно заседание и не изразява становище в хода на делото по същество.

Въззиваемата страна, редовно призована, не изпраща представител. Депозират се писмени бележки, в които се изразява становище за неоснователност на жалбата, доказаност и съставомерност на приетото за установено нарушение, неприложимост на нормата на чл.28 от ЗАНН и с искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Жалбата е подадена от надлежно легитимирана страна – наказаното физическо лице, в преклузивния 7-дневен срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол и пред надлежния съд – по местоизвършване на претендираното нарушение, поради което е процесуално допустима и е пиета от съда за разглеждане.

Въз основа всички събрани по делото доказателства, съдът установи от фактическа страна следното:

На 28.11.2020г.св.К., служител на Първо РУ-ОД на МВР-Варна, съвместно със св.Ц. изпълнявал служебните си задължения и на същата датата съставил АУАН срещу въз.К. за това, че около 11,00ч. на 28.11.2020г., в гр.Варна, на Кооперативен пазар, който се намира на открито обществено място, като клиент-посетител не е поставил защитна маска за лице, покриваща носа и устата, в т.ч. кърпа, шал, шлем, с което е нарушил т.16 изречение

второ от Заповед № РД-01-677 от 25.11.2020г. на Министъра на здравеопазването противоепидемични мерки по чл.63 ал.4 от Закона за здравето.

Актът бил съставен в присъствието на жалбоподателя и на св.Ц., бил предявен и подписан без възражения. Писмени такива не били депозираны и в срока по [чл. 44, ал. 1 от ЗАНН](#), поради което въз основа на съставения АУАН на 16.12.2020 г. било издадено и атакуваното наказателно постановление, с което на жалбоподателя било наложено административно наказание глоба в размер на 300 лева за нарушение на [чл. 209а, ал. 1 от Закона за здравето](#).

В съдебно заседание бе проведен разпит на св.К.- актосъставител и на св.Ц.- единствен свидетел по АУАН, но от показанията на същите не се установиха никакви обстоятелства относно констатирането на процесното нарушение и неговото извършване, поради липса на спомен за случилото се. Предвид изминалият период от време от визираната в АУАН и НП дата и естеството на изпълняваните служебни задължения съдът кредитира твърденията на горепосочените свидетели за липса на спомен като искрени и добросъвестни.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа събраните по делото доказателства: от разпита на свидетелите Ц. и К., както и от приобщените по реда на [чл. 283 от НПК](#) писмени доказателства.

При така установената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

В настоящото производство съдът следва да извърши проверка на законността на оспореното пред него наказателно постановление, като следва да прецени правилно ли са приложени процесуалният и материалният закон, с оглед описаните в НП факти и обстоятелства, както и съответстват ли те на приложената от административнонаказващия орган санкционна норма.

Спазени са сроковете по чл.34 от ЗАНН.НП е издадено и АУАН е съставен от компетентни лица. Формално двата акта съдържат изискуемите реквизити, посочени са дата и място на извършване, обстоятелства, при които е прието, че е извършено процесното нарушение, посочени са и нарушените правни норми, поради което в тази насока съдът не констатира наличие на съществени процесуални нарушения.

Според разпоредбата на [чл. 63, ал. 1 от ЗЗдр.](#) (в сила от 13.03.2020 г., действала към момента на нарушението) при възникване на извънредна епидемична обстановка министърът на здравеопазването въвежда противоепидемични мерки на територията на страната или на отделен регион. По силата на втора алинея на цитираната норма мерки по ал. 1 на територията на отделна област или община могат да се въвеждат и от директора на съответната регионална здравна инспекция.

С решение за обявяване на извънредно положение от 13.03.2020 г., обнародвано в бр. 22 на Държавен вестник, на основание [чл. 84, т. 12 от Конституцията на Република България](#) от Народното събрание е обявено извънредно положение върху цялата територия на Република България, считано от 13 март 2020 г. до 13 април 2020 г. С решение на Народното събрание от 03.04.2020 г. е удължен срока на обявеното извънредно положение върху цялата територия на Република България от 13.03.2020 г. до 13.05.2020 г.

В изпълнение на правомощията му, предвид обявеното извънредно положение, Министърът на здравеопазването издал Заповед № РД-01-677 от 25.11.2020г..

Разпоредбата на [чл. 209а, ал. 1 от ЗЗ](#) предвижда специално наказание за лице, което наруши или не изпълни въведени с акт на министъра на здравеопазването или от директор на регионална здравна инспекция противоепидемични мерки противоепидемични мерки по чл. 63, ал. 1 или 2, освен ако деянието съставлява престъпление. Освен санкционна, нормата е и материалноправна, защото в себе си съдържа както правило за поведение, така и санкция

за неизпълнение на това правило.

Въпреки горното съдът намира, че са налице основания за отмяна на атакуваното наказателно постановление.

Съгласно разпоредбата на чл.53ал.1 от ЗАНН, НП се издава тогава, когато са установени по безспорен начин нарушенията, нарушителят и неговата вина, а съгласно нормата на чл.52 ал.4 от ЗАНН, преди да се произнесе по преписката наказващият орган проверява акта с оглед неговата законосъобразност и обоснованост и преценява възраженията и събраните доказателства, а когато е необходимо извършва и разследване на спорни обстоятелства.

Видно от събраните по делото гласни доказателства, няма такива, които да сочат кога, как и от кого евентуално е било извършено някакво нарушение, тъй като както актосъставителят, така и свидетелят по АУАН нямат никакъв спомен за обстоятелствата, при които е бил съставен процесният АУАН- единствено доказателство по делото.

В конкретния случай не само, че АНО е нарушил разпоредбата на чл.53ал.1 от ЗАНН, тъй като не е установил по безспорен начин виновно поведение от страна на нарушителя, но и е наложил наказание на нарушителя, без да е било установено безспорно извършването на нарушенията, което обуславя неправилно приложение на материалния закон, тъй като на въззивника е наложено наказание за нарушение, което не е безспорно доказано, че е извършил. В тежест на АНО е да докаже извършеното нарушение, а не на нарушителят, че не го е извършил и е недопустимо доказателства за извършено нарушение да се събират едва в с.з., още повече, че въпреки опитите на съда да ги събере-такива не се събраха.

Предвид липсата на доказателства въззивникът да е извършил описаното в АУАН и НП нарушение съдът не счита за необходимо да излага аргументи относно останалите му възражения в жалбата, касаещи законодателството и ангажименти на Държавата.

Предвид изхода на спора-основания за отмяна на НП, искането за присъждане на разноски в поза на АНО се явява неоснователно.

Водим от горното съдът :

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 433а-564/16.12.2020 г. на Директора на ОДМВР-Варна, с което на Н. П. К. ЕГН ***** било наложено административно наказание глоба в размер на 300 лева на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 209а, ал. 1 от Закона за здравето.

Оставя без уважение искането за присъждане на разноски в полза на АНО.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му пред Административен съд – Варна.

След влизане в сила на съдебното решение, АНП да се върне на наказващия орган по компетентност.

Съдия при Районен съд – Варна: _____

